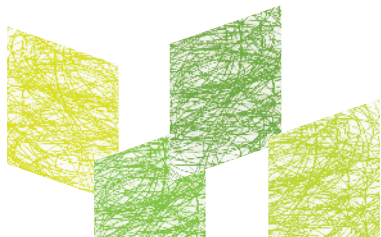
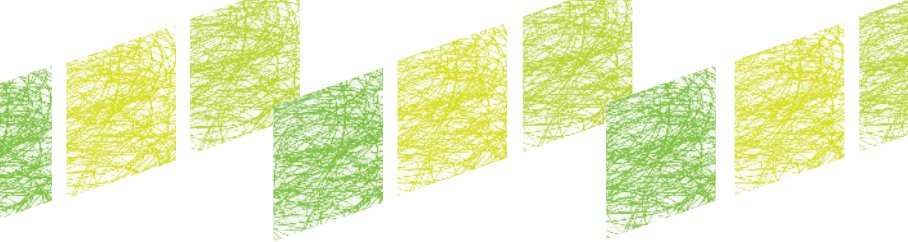

KRAJINA

Si rad v naravi? Te navdušujejo zasnežene poljane, svežina gozda, razgled z gora, sončni zahod ...? Te je kdaj imelo, da bi vso to lepoto kar sam naslikal? Če si na vsa tri vprašanja odgovoril pritrdilno, imaš dobre možnosti, da postaneš

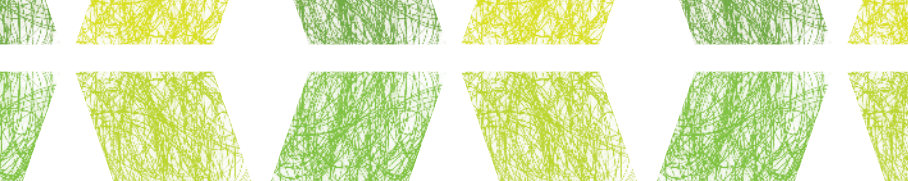
SLIKAR KRAJINAR.

Pred izumom fotografije sta bili risanje in slikanje edini način, kako ujeti in ovekovečiti okolico.

Slikarji so ponavadi to, kar jih je v naravi navdušilo, najprej narisali v manjši zvežčič – **SKICIRKO**, nato pa so v svojem ateljeju z barvami naslikali večjo sliko. Če so v skicirko risali s svinčnikom, so ob krajini včasih zapisali še, kakšne barve bo treba uporabiti pri slikanju.

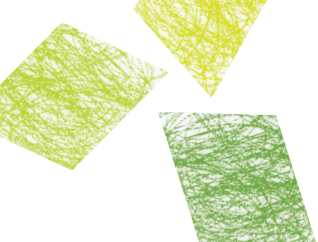
Zelo priročne za hitro slikanje krajine so postale **AKVARELNE (VODENE) BARVE**. Danes jih kupimo že pripravljene, včasih pa so jih umetniki sami izdelovali. Potrebovali so zrnca barvil in vezivo arabski gumi (smola afriških akacij).

Slikarji akvarelisti ne uporabljajo bele barve. Kadar želijo svetlejši ton, dodajo več vode, za belino pa papir pustijo kar neposlikan.

V srednjem veku se slikarji za resničnost pokrajine niso kaj dosti menili. Včasih so zemljo in nebo razmejili le z dvema trakovoma: z zelenim in z modrim. Krajina je bila samo ozadje za svetnike in za druge pomembne ljudi in dogodke.

Ob koncu srednjega veka so priporočali slikanje gora po temle receptu: *Če želiš doseči dober stil za gore in da bodo videti naravne, dobi nekaj velikih kamnov, ki naj bodo hrapavi in nič očiščeni, in jih preriši.*

POSKUSI ŠE TI!

V Prešernovem času so se začeli slikarji navduševati nad gorami.

Vendar se jim je lahko pri tem pripetilo marsikaj neljubega. Hoja v **GORE** je bila nevarna, saj poti še niso bile raziskane, označene in zavarovane. Poleg tega so slikarji tvegali, da jih celo zaprejo, ker so jih imeli domačini za vohune. Da bi se izkazali kot ljubitelji gora, so si slikarji krajinarji priskrbeli posebne **POTNE LISTE**.

Slikar Marko Pernhart je bil navdušen hribolazec. Večkrat se je povzpel na vrhove različnih gora. Hodil je na Mangart, Stol, Triglav ... Tudi na Šmarno goro. Na hribu je slikar le skiciral posamezne razglede, potem pa je v svojem ateljeju naslikal oljne **PANORAME**. Navadno jih je zajel v štirih slikah – kakor se mu je pogled z vrha gore razprl na vse štiri **STRANI NEBA**.

Poglej, poglej, Pernhart
prerisuje pokrajino!

Pernhart je bil v hribih večkrat
izpostavljen nevarnostim. Pri sestopu
s Stola – pa ne s takšnega vrtljivega,
ampak z gore Stol – je grdo padel in
se poškodoval.

Slovenski impresionisti so želeli
povedati, da slikajo domačo,
slovensko pokrajino. V krajinah so
večkrat prikazali značilno slovensko
arhitekturo. Zato so jih sprva
posmehljivo imenovali
tudi **KOZOLČARJI**.

*Sredi polja jasen grad:
sama okna, nič ni vrat;
bogatin pridejo,
okna z zlatom zazidajo.*
- OTON ŽUPANČIČ

NARIŠI IN FOTOGRAFIRAJ SVOJ

SPREHOD! Pojdi na sprehod, denimo od doma do šole, in na poti fotografiraj zanimivosti. Doma nariši večjo skico svojega sprehoda, kakor bi ga opazoval iz ptičje perspektive. Natisni fotografije in jih nalepi na prava mesta na tvojem zemljevidu.